בית ישראל (רוז'ין) — כי תשא

כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם. אומר אני כי ראש נקרא המוח כשאדם רוצה לישא מוחו צריך ליתן אל לבו לפקודיהם הוא לשון חסרון מלשון ולא נפקד ממנו איש ויפקד מקום דוד וצריך לראות חסרונו ולבו יהי' נשבר ועי"ז יוכל לנשאות את ראש. או יאמר לפקודיהם תרתי משמע לשון חסרון ולשון מצות כי רמ"ח מ"ע נגד רמ"ח איבריו ושס"ה ל"ת נגד שס"ה גידיו והם מכוונים נגד איברי הנשמה כי איברי הגוף הוא הלבוש להנשמה וכשאדם רואה חסרונו ומקיים סו"מ וע"ט אזי מקשר ראש מחשבתו להקב"ה. ונתנו איש כופר נפשו דצריך למסור נפשו לה' בפקוד אותם בעשיית מצותיו. זה יתנו כל העובר על הפקודים כו'. עד תרומה לה' זה מבואר כל הלומד תורה בדו"ר פרחת לעילא כי אהבה ויראה הם תרי גדפין וא"א לבוא לידי אהבה ויראה כ"א ע"י עשיית המצות וכשאדם עובר ח"ו על הפקודים עכ"פ צריך לשוב מחמת יראה כמ"ש ודע כי על כל אלה יביאך אלקים במשפט וזה נקרא מחצית השקל כי אהבה ויראה נק' שקל הקדוש והנה שקל הוא מאזנים הוא כשזה עולה זה יורד כן כשאדם מכריע א"ע אזי מגבי' הכל לשורש נשמתו ואם ח"ו מתגאה אזי נופל. עשרים גרה השקל כי האדם צריך להאמין שהשי"ת מחי' את כולם וצריך לעבוד להשי"ת בבחי' אור ישר ואור חוזר [אור] ישר נקרא תורה ומצות ואור חוזר הוא דברים הגשמיים כי צריך לעבוד להקב"ה בכל עשר מדות כמ"ש לך ה' הגדולה והגבורה והת"ת וכו'. ועשר מדות אור ישר ואור חוזר הם עשרים גרה השקל ומי שאינו עובד להשי"ת בדברים הגשמיים נקרא מחצית השקל וצריך לרומם הכל לה':

פרשה תשא

כי תשא את ראש בנ"י לפקודיהם ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם. אומר אני כי העבודה לה' נחלק לשלשה מדריגות האחד צריך האדם לעשות כל המצות בדו"ר לייחד בהם קוב"ה ושכינתי' וזהו כי תשא את ראש זה הקוב"ה בני ישראל הם בחי' כנס"י. זה השכינה. לפקודיהם המה המצות ע"ד פקודי ה' ישרים משמחי לב. הב' מי שאינו זוכה לעבוד את ה' במדריג' הראשונה עכ"פ יעשה המצות במס"נ וזהו כוונת הפ' ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם המה המצות וכנ"ל: והג' מי שאינו זוכה גם למדריג' השני' הוא נק' ח"ו כל העובר על הפקודים המה המצות. ומוכרת עכ"פ ליתן צדקה וזהו כוונת הכ' באומרו זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל כי צריך האדם להיות נשבר לבו בקרבו ולהיות בחי' מחצית ע"י שישים אל לבו גודל שפלותו נגד גדלות הבוב"ה ולקבל עליו מלכות שמים באמת. ושקל היא בחי' מאזנים כשכף אחת יורדת למטה. כף הב' עולה למעלה. כן כשהוא מחשב שפלות עצמו הוא מרים הכל להקוב"ה. וזהו תרומה לשון התרוממות. או יאמר מחצית השקל עם הכולל. פי' מחצית מתי' שקל בגמטריא יראה כי אין הקב"ה מבקש מן האדם כ"א ליראה כמש"כ מה ה' אלקיך שואל מעמך כ"א ליראה. ובחי' אהבה

משפיעין לו מן השמים. והסימן על זה כי אש היא בחי' יראה היא עולה מתתא לעילא. ומים היא בחי' אהבה יורד מן הגבוה לנמוך והיא מעילא לתתא ובזה הוא מתקן נפשו כי שקל בגמטריא נפש: